

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Majandusminister
teadaanne
algtekst
RTL 1997, 137, 0

Soojusvarustuse kulude arvestamise ja jaotamise meetoodika

TEADE

Majandusministri 11. augusti 1997. a. käskkirjaga nr. 86 kiideti heaks «Soojusvarustuse kulude arvestamise ja jaotamise meetoodika» ja soovitati valla- ja linnavalitsustel võtta nimetatud meetoodika aluseks soojusvarustuse kulude arvestuse, jaotamise ja tarbitud soojusenergia eest arveldamise korra kehtestamisel oma haldusterritooriumil.

Lisa
majandusministri 11. augusti 1997. a.
käskkirjale nr. 86

1. ÜLDSÄTTED

- 1.1.** Käesolev meetoodika on välja töötatud Vabariigi Valitsuse 10. juuni 1997. a. istungil vastuvõetud protokollilise otsuse (protokoll nr. 28 punkt 2) alusel soovitusliku materjalina kohalikele omavalitsustele, kelle ülesannete hulka vastavalt kohaliku omavalitsuse korralduse seadusele (§ 6 lõige 1) kuulub kommunaalmajanduse (sh. hoonete soojusvarustuse) korraldamine oma haldusterritooriumil ning kellele seetõttu on õigus anda soojusvarustuse kulude arvestamist ja nende eest arveldamist reguleerivaid õigusakte.
- 1.2.** Meetoodika käsitleb kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveevarustuseks tarbitavat soojusenergiat. Soojusallikast (katlamajast) soojusvõrku antava soojusenergia, võrgukadude ja tehnoloogilisteks vajadusteks tarbitava soojusenergia arvestust meetoodika ei käsitle.
- 1.3.** Arvestuslikuks kütteperioodiks on aastaringne periood, mis algab 1. juulil ja lõpeb järgmise aasta 30. juunil.
- 1.4.** Soojusenergiaga varustamise õiguslikuks alusdokumendiks on soojusenergia müüja ja ostja (hoone(te) omanik, haldaja või soojusenergia tarbija) vahel sõlmitud leping (lisa 1), mis määrab kindlaks soojusenergia andmise ja tarbimise tingimused ning lepingupoolte kohustused, õiguse ja vastutuse, samuti arveldamise korra. Korteritarbija puhul võivad vastavad sätted olla kajastatud üüri- või hoolduslepingus või korteriühistu põhikirjas. Soojusenergia tarbimine ilma lepinguta ei ole lubatud ning see toob kaasa süüdlase suhtes õigusaktidega ettenähtud sanktsioonide rakendamise.
- 1.5.** Lepingu sõlmimiseks peab soojusenergia ostja esitama soojusenergia müüjale avalduse järgmiste andmetega iga varustatava hoone kohta:
 - funktsionaalne iseloomustus (elamu, koolimaja, lasteaed, haigla, administratiivhoone jne.);
 - hoones asuvate köetavate ruumide loetelu ja iseloomustus, kui nende otstarve on erinev hoone põhifunktsioonist (elamus kauplus, administratiivhoones korterid jne.);
 - soojuskoormused (kW või MW) kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveevarustuseks vastavalt hoone projektile või litsentsi omava (projekt)organisatsiooni poolt tehtud arvutustele, sh. hoone põhifunktsioonist erineva otstarbega ruumide soojuskoormused;
 - sooja vee tarbimisühikute arv vastavalt sooja vee kulunormide (lisa 6) nomenklatuurile (elamus - elanike arv, haiglas - voodikohtade arv jne.);
 - muud soojusenergia müüjale vajalikud andmed.

2. PLAANILISE SOOJUSVAJADUSE ARVESTUS

2.1. Üldjuhised

2.1.1. Soojusvarustuskulude eelarve koostamiseks, samuti soojusenergia hinna kujundamiseks tuleb välja arvutada iga hoone plaaniline soojusvajadus arvestuslikuks kütteperioodiks (aastaks).

2.1.2. Hoone plaaniline soojusvajadus (Q^{pl}) arvutatakse valemiga:

$Q^{pl} = Q_k^{pl} + Q_v^{pl} + Q_{sv}^{pl}$, MWh, kus:

Q_k^{pl} - hoone plaaniline soojusvajadus kütteks, MWh;

Q_v^{pl} - hoone plaaniline soojusvajadus ventilatsiooniks, MWh;

Q_{sv}^{pl} - hoone plaaniline soojusvajadus soojaveevarustuseks, MWh.

2.1.3. Hoone plaanilised soojusvajadused kütteks ja ventilatsiooniks arvutatakse lähtudes hoone (renoveerimis)projektis või soojussõlme passis toodud soojuskoormustest vastavalt juhendi punktidele 2.2 ja 2.3, soojaveevarustuseks - lähtudes sooja vee kulunormidest (lisa 6) või mõõdetud tegelikust sooja vee (soojusenergia) kulust eelmisel samal perioodil vastavalt juhendi punktile 2.4. Kui puuduvad hoone projekti ja soojussõlme passi andmed soojuskoormuste kohta, peab majaomanik või -haldaja tellima nende arvutuse vastavat litsentsi omavalt (projekt)organisatsioonilt.

2.2. Küte

2.2.1. Hoone plaaniline soojusvajadus kütteks (Q_k^{pl}) arvutatakse valemiga:

$$Q_k^{pl} = Q_k^{pr} \frac{t_s - t_v}{t_s - t_v^a} \quad n_k \times 24, \text{ MWh, kus:}$$

Q_k^{pr} - hoone soojuskoormus kütteks hoone (renoveerimis)projektist või soojussõlme passist, MW;

t_s - hoonele vajalik keskmine sisetemperatuur, °C (lisa 2);

t_v - plaaniline keskmine välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1, 2, 3);

t_v^a - arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1);

n_k - planeeritav küttepäevade arv (kütteperioodi kohta lisast 3, 1);

24 - küttesüsteemi töötundide arv ööpäevas.

2.2.2. Kui soojuskoormus kütteks on projektis arvatud arvestuslikul minimaalsel temperatuuril (t_v^a), mis erineb hoone asukoha kliimatilisele piirkonnale vastavast arvestuslikust minimaalsest välisõhu temperatuurist (lisa 3,1), tuleb projektilist soojuskoormust (Q_k^{pr}) korrigeerida koefitsiendiga:

$$k = \frac{t_s - t_v^a}{t_s - t_{va}'} \quad , \text{ kus:}$$

t_v^a - hoone asukoha kliimatilisele piirkonnale vastav arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1);

t_{va}' - projektilise soojuskoormuse arvutamisel kasutatud arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur, °C.

2.2.3. Kui hoones on ruume, kus vastavalt nende otstarbele (näiteks korterid, kauplus, saun, garaažjne.) on ette nähtud erinevad sisetemperatuurid, tuleb hoone keskmine sisetemperatuur välja arvutada valemiga:

$$t_{sk} = \frac{V_{s1}t_{s1} + V_{s2}t_{s2} + \dots + V_{si}t_{si}}{V_{s1} + V_{s2} + \dots + V_{si}} \quad , \text{ °C, kus:}$$

$V_{s1} \dots V_{si}$ - erinevate sisetemperatuuridega ruumide sisekubatuurid, m³;

$t_{s1} \dots t_{si}$ - nende ruumide arvestuslikud sisetemperatuurid, °C (lisa 2).

Sel juhul asendatakse punkti 2.2.1 valemis t_{sk} -ga.

2.2.4. Kui nähakse ette alandada öötundideks ja puhkepäevadeks ruumide sisetemperatuuri, tuleb soojusvajadused normaalseks ja alakütmiseks punkti 2.2.1 valemiga eraldi välja arvutada, kasutades vastavaid sisetemperatuure ning ööpäevade ja tundide arvu, ning tulemused liita.

2.2.5. Punkti 2.2.1 järgi arvatud soojusvajadust võib suurendada ehitatavatel hoonetel kuni 50% ja hoonetel, mis asuvad kõrgendikel, lahtisel maastikul, jõgede, järvede või mere ääres ning ei ole tugevate tuulte eest kaitstud, olenevalt kolme kõige külmema kuu keskmisest tuulekiirusest (lisa 4):
kuni 5 m/s - kuni 10%;
5-10 m/s - kuni 20%.

Konkreetses keskmise tuulekiiruse puhul tuleb soojusvajaduse suurendamise protsent määrata interpoleerimise teel.

Märkus. Hoone loetakse tuule eest kaitstuks, kui varjava ehitis või muu tõkke ja varjatava hoone pööningu põranda kõrguse vahe on üle 2/3 varjatava hoone ja varjava ehitis lähissteinte või muu tõkke vahelisest kaugusest.

2.3. Ventilatsioon

2.3.1. Hoone plaaniline soojusvajadus ventilatsiooniks (Q_v^{pl}) arvutatakse eraldi ainult siis, kui hoonel või selle osal on mehaanilised ventilatsioonisüsteemid.

2.3.2. Hoone plaaniline soojusvajadus ventilatsiooniks (Q_v^{pl}) arvutatakse valemiga:

$$Q_v^{pl} = Q_v^{pr} \frac{t_s - t_v}{t_s - t_v^a} \quad n_v z_v, \text{ MWh, kus:}$$

Q_v^{pr} - hoone soojuskoormus ventilatsiooniks hoone (renoveerimis)projektist või soojussõlme passist, MW;

t_s - ventileeritavatele ruumidele vajalik sisetemperatuur, °C;

t_v - plaaniline keskmine välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1, 2, 3);

t_v^a - arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1);

n_v - planeeritav ventilatsioonisüsteemi tööaeg ööpäevades;

z_v - keskmine ventilatsiooni tööaeg ööpäevas tundides.

2.3.3. Kui soojuskoormus ventilatsiooniks on projektis arvatud arvestuslikul minimaalsel välisõhu temperatuuril (t_v^a), mis erineb hoone asukoha kliimatilisele piirkonnale vastavast arvestuslikust minimaalsest välisõhu temperatuurist (lisa 3, 1), tuleb projektist soojuskoormust (Q_v^{pr}) korrigeerida vastavalt punktile 2.2.2 arvatud koefitsiendiga.

2.3.4. Kui hoonel on mehaanilise ventilatsiooniga ruume, kus vastavalt nende otstarbele on ette nähtud erinevad sisetemperatuurid, tuleb nende keskmine sisetemperatuur välja arvutada vastavalt punktile 2.2.3 ning kasutada punkti 2.3.2 valemis seda sisetemperatuuri.

2.3.5. Ventilatsiooni tööaeg määratakse üldjuhul asutuse, ettevõtte või organisatsiooni töörežiimi arvestades. Kui ventilatsioonisüsteemidel puuduvad soojusvarustusprotsessi juhtimiseks automaatikaseadmed, võetakse süsteemide tööajaks 24 tundi ööpäevas. Ventilatsiooni tööaeg (n_v ja z_v) peab olema fikseeritud lepingus.

2.4. Soojaveearustus

2.4.1. Hoone plaaniline soojusvajadus soojaveearustuseks (Q_{sv}^{pl}) arvutatakse valemiga:

$$Q_{sv}^{pl} = (1 + k) a m [(55 - t_{kk}) n_k + \beta n_s (55 - t_{ks})] \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh, kus:}$$

k - tegur, mis võtab arvesse vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskaod soojaveearustussüsteemis (lisa 7);

a - sooja vee (temperatuuriga +55 °C) kulunorm tarbimisühiku kohta vastavalt lisale 6, l/elanik, l/voodikoht, l/kg pesu jne.;

m - tarbimisühikute arv (elanike arv, haigla voodikohtade arv, pestava pesu kogus jne.);

t_{kk} - külma vee temperatuur kütteperioodil, °C (tegelike andmete puudumisel +5 °C);

t_{ks} - külma vee temperatuur väljaspool kütteperioodi, °C (tegelike andmete puudumisel pinnavee puhul +15 °C, põhjavee puhul +5 °C);

β - tegur, mis arvestab sooja vee tarbimise vähenemist väljaspool kütteperioodi (tegelike andmete puudumisel üldjuhul 0,8, kuurordihoonetes 1,0);

n_k - planeeritav soojaveearustusega ööpäevade arv kütteperioodil;

n_s - planeeritav soojaveearustusega ööpäevade arv väljaspool kütteperioodi.

2.4.2. Kui sooja vee kogust mõõdetakse veearvestiga, võib hoone plaanilise soojusvajaduse soojaveearustuseks arvutada vastava eelmise perioodi tegelike andmete alusel valemiga:

$$Q_{sv}^{pl} = (1 + k) [L_k (55 - t_{kk}) + L_s (55 - t_{ks})] \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh, kus:}$$

k - tegur, mis võtab arvesse vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskaod soojaveearustussüsteemis (lisa 7);

L_k - sooja vee tegelik tarbimine kütteperioodil, l;

L_s - sooja vee tegelik tarbimine väljaspool kütteperioodi, l;

t_{kk} - külma vee temperatuur kütteperioodil, °C (tegelike andmete puudumisel +5 °C);

t_{ks} - külma vee temperatuur väljaspool kütteperioodi, °C (tegelike andmete puudumisel pinnavee puhul +15 °C, põhjavee puhul +5 °C).

2.4.3. Kui soojusenergia kulu soojaveevarustuseks mõõdetakse eraldi soojusarvestiga, võib plaanilise soojusvajaduse määrata vastava eelmise perioodi tegelike andmete alusel.

2.4.4. Lahtise soojaveevarustussüsteemi korral, s.t. kui sooja vett tarbitakse vahetult soojusvõrgust või katlamajast (neljatorusüsteem), tuleb lisaks plaanilisele soojusvajadusele soojaveevarustuseks välja arvutada ka plaaniline sooja vee vajadus (G_{sv}^{pl}), milleks kasutatakse valemit:

$$G_{sv}^{pl} = 0,85 a m (n_k + \beta n_s) \times 10^{-3}, m^3, \text{ kus:}$$

0,85 - tegur, mis võtab arvesse sooja vee kulu suhtelise vähenemise võrreldes sooja vee kulunormidega (lisa 6) seoses vee kõrgema temperatuuriga (vt. märkus 1 lisa 6 juures);

a - sooja vee (temperatuuriga + 55 °C) kulunorm tarbimisühiku kohta vastavalt lisale 6, l/elanik, l/voodikoht, l/kg pesu jne.;

m - tarbimisühikute arv (elanike arv, haigla voodikohtade arv, pestava pesu kogus jne.);

β - tegur, mis arvestab sooja vee tarbimise vähenemist väljaspool kütteperioodi (tegelike andmete puudumisel üldjuhul 0,8, kuurordihoonetes 1,0);

n_k - planeeritav soojaveevarustusega ööpäevade arv kütteperioodil;

n_s - planeeritav soojaveevarustusega ööpäevade arv väljaspool kütteperioodi.

2.4.5. Kui sooja vee kogust mõõdetakse veearvestiga, võib hoone plaanilise sooja vee vajaduse määrata vastava eelmise perioodi tegelike andmete alusel.

2.4.6. Kui soojaveevarustust ei ole ette nähtud ööpäevaringselt, tuleb lisa 6 toodud sooja vee kulunorme korrigeerida parandusteguriga (lisa 8).

3. TEGELIKE SOOJUSKULUDE ARVESTUS

3.1. Üldjuhised

3.1.1. Hoone üldine tegelik soojuskulu (Q^{teg}) peab olema üldjuhul mõõdetud soojusarvestiga. Tegelikku soojuskulu määramine arvutuste teel on lubatud ainult ajutiselt.

3.1.2. Hoone üldine tegelik soojuskulu (Q^{teg}) koosneb kulust kütteks (Q_k^{teg}), kulust ventilatsiooniks (Q_v^{teg}) ja kulust soojaveevarustuseks (Q_{sv}^{teg}), seega:

$$Q^{teg} = Q_k^{teg} + Q_v^{teg} + Q_{sv}^{teg}, \text{ MWh.}$$

3.1.3. Hoone mõõdetud üldise tegelikku soojuskulu jaotamine kululiikideks on vajalik juhul, kui nende järgi toimub soojusenergia eest arveldamine hoones asuvate tarbijatega.

3.2. Küte

3.2.1. Kui hoone tegelikku soojuskulu kütteks ei mõõdetata eraldi soojusarvestiga, arvutatakse see valemiga:

$$Q_k^{teg} = Q^{teg} - Q_v^{teg} - Q_{sv}^{teg}, \text{ MWh, kus:}$$

Q^{teg} - soojusarvestiga mõõdetud hoone üldine tegelik soojuskulu, MWh;

Q_v^{teg} - hoone tegelik soojuskulu ventilatsiooniks, MWh (punkt 3.3);

Q_{sv}^{teg} - hoone tegelik soojuskulu soojaveevarustuseks, MWh (punkt 3.4).

3.2.2. Kui hoones puuduvad soojusarvestid nii üldise soojuskulu kui ka eraldi kütteks kulutatud soojusenergia mõõtmiseks (või need ajutiselt ei tööta), arvutatakse tegelik soojuskulu kütteks valemiga:

$$Q_k^{teg} = Q_k^{pr} \frac{t_s - t_v}{t_s - t_v^a} n_k \times 24, \text{ MWh, kus:}$$

Q_k^{pr} - hoone soojuskoormus kütteks hoone (renoveerimis)projektist või soojussõlme passist, MW;

t_s - hoone keskmine sisetemperatuur arvestusperioodil, °C (lisa 2);

t_v - tegelik keskmine välisõhu temperatuur arvestusperioodil, °C;

t_v^a - arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1);

n_k - tegelik küttepäevade arv arvestusperioodil;
24 - küttesüsteemi töötundide arv ööpäevas.

Märkused:

1) Kui soojuskoormus kütteks on projektis arvatud arvestuslikul minimaalsel välisõhu temperatuuril (t_v^a), mis erineb hoone asukoha kliimaatilisele piirkonnale vastavast arvestuslikust minimaalsest välisõhu temperatuurist (lisa 3), tuleb projektilist soojuskoormust (Q_k^{PF}) korrigeerida vastavalt punktile 2.2.2 arvatud koefitsiendiga.

2) Kui hoones on ruume, kus vastavalt nende otstarbele on erinevad sisetemperatuurid, tuleb hoone keskmine sisetemperatuur (t_{sk}) välja arvutada vastavalt punktile 2.2.3.

3) Kui hoones ei tagatud kõigil päevadel või ööpäevaringselt normikohast keskmist sisetemperatuuri (näiteks alandati puhkepäevadeks või öötundideks ruumide sisetemperatuuri), tuleb tegelik soojuskulu (Q_k^{teg}) erinevate sisetemperatuuride juures eraldi välja arvutada ja tulemused liita. Sel juhul kasutatakse ülaltoodud valemis ka vastavaid ööpäevade (n_k) ja tundide arvu (24 tunni asemel).

4) Kui hoone soojuskoormuses kütteks (Q_k^{PF}) ei ole arvestatud täiendavat soojusvajadust ehitatavatel hoonetel ja hoonetel, mis ei ole tugevate tuulte eest kaitstud, tuleb hoone tegeliku soojuskulu (Q_k^{teg}) saamiseks ülaltoodud valemiga arvatud soojuskulu suurendada vastavalt punktile 2.2.5.

3.3. Ventilatsioon

3.3.1. Hoone tegelik soojuskulu ventilatsiooniks (Q_v^{teg}) määratakse eraldi ainult siis, kui hoonel või selle osal on mehaanilised ventilatsioonisüsteemid.

3.3.2. Kui hoone tegelikku soojuskulu ventilatsiooniks ei mõõdetata eraldi soojusarvestiga, arvutatakse see valemiga:

$Q_v^{teg} = Q_k^{teg} - Q_{sv}^{teg}$, MWh, kus:

Q_k^{teg} - soojusarvestiga mõõdetud hoone üldine tegelik soojuskulu, MWh;

Q_{sv}^{teg} - hoone tegelik soojuskulu kütteks, MWh (punkt 3.2);

Q_{sv}^{teg} - hoone tegelik soojuskulu soojaveevarustuseks, MWh (punkt 3.4).

3.3.3. Kui hoones puuduvad soojusarvestid nii üldise soojuskulu kui ka eraldi ventilatsiooniks kulutatud soojusenergia mõõtmiseks (või need ajutiselt ei tööta), arvutatakse tegelik soojuskulu ventilatsiooniks valemiga:

$$Q_v^{teg} = Q_v^{pr} \cdot \frac{t_s - t_v}{t_s - t_v^a} \quad n_v z_v, \text{ MWh, kus:}$$

Q_v^{pr} - hoone soojuskoormus ventilatsiooniks hoone (renoveerimis)projektist või soojussõlme passist, MW;

t_s - ventileeritavate ruumide keskmine sisetemperatuur arvestusperioodil, °C (lisa 2);

t_v - tegelik keskmine välisõhu temperatuur arvestusperioodil, °C;

t_v^a - arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur, °C (lisa 3, 1);

n_v - tegelik ventilatsioonisüsteemi tööpäevade arv arvestusperioodil;

z_v - ventilatsioonisüsteemi töötundide arv ööpäevas.

Märkused:

1) Kui soojuskoormus ventilatsiooniks on projektis arvatud arvestuslikul minimaalsel välisõhu temperatuuril (t_v^a), mis erineb hoone asukoha kliimaatilisele piirkonnale vastavast arvestuslikust minimaalsest välisõhu temperatuurist (lisa 3), tuleb projektilist soojuskoormust (Q_v^{pr}) korrigeerida vastavalt punktile 2.2.2 arvatud koefitsiendiga.

2) Kui hoones on mehaanilise ventilatsiooniga ruume, kus vastavalt nende otstarbele on erinevad sisetemperatuurid, tuleb nende ruumide keskmine sisetemperatuur (t_{sk}) välja arvutada vastavalt punktile 2.2.3.

3.4. Soojaveevarustus

3.4.1. Kui hoone tegelikku soojuskulu soojaveearustuseks (Q_{sv}^{teg}) ei mõõdetata eraldi soojusarvestiga, arvutatakse see valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = Q^{teg} - Q_k^{teg} - Q_v^{teg}, \text{ MWh, kus:}$$

Q^{teg} - soojusarvestiga mõõdetud hoone üldine tegelik soojuskulu, MWh;

Q_k^{teg} - hoone tegelik soojuskulu kütteks, MWh (punkt 3.2);

Q_v^{teg} - hoone tegelik soojuskulu ventilatsiooniks, MWh (punkt 3.3).

3.4.2. Kui hoones puuduvad soojus- ja veearvestid nii üldise soojuskulu kui ka eraldi soojaveearustuseks kulutatud soojusenergia ja sooja vee mõõtmiseks (või need ajutiselt ei tööta), arvutatakse soojaveearustussüsteemist tegelikult tarbitud soojusenergia kogus:

3.4.2.1. kütteperioodil valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = (1 + k) a m (55 - t_{kk}) n_k \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh;}$$

3.4.2.2. väljaspool kütteperioodi valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = (1 + k) a m \beta (55 - t_{ks}) n_s \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh, kus:}$$

k - tegur, mis võtab arvesse vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskaod soojaveearustussüsteemis (vt. märkus punkti 3.4.3 järel);

a - sooja vee (temperatuuriga $+55^\circ\text{C}$) kulunormi tarbimisühiku kohta vastavalt lisale 6, l/elanik, l/voodikoht, l/kg pesu jne. (kui soojaveearustust ei olnud ette nähtud ööpäevaringselt, korrigeeritakse kulunormi lisas 8 toodud vastava parandusteguriga);

m - tarbimisühikute arv (elanike arv, haigla voodikohtade arv, pestava pesu kogus jne.);

t_{kk} - külma vee temperatuur kütteperioodil, $^\circ\text{C}$ (tegelike andmete puudumisel $+5^\circ\text{C}$);

t_{ks} - külma vee temperatuur väljaspool kütteperioodi, $^\circ\text{C}$ (tegelike andmete puudumisel pinnavee puhul $+15^\circ\text{C}$, põhjavee puhul $+5^\circ\text{C}$);

β - tegur, mis arvestab sooja vee tarbimise vähenemist väljaspool kütteperioodi (tegelike andmete puudumisel üldjuhul 0,8, kuurordihoonetes 1,0);

n_k - tegelik soojaveearustusega ööpäevade arv kütteperioodil;

n_s - tegelik soojaveearustusega ööpäevade arv väljaspool kütteperioodi.

3.4.3. Kui hoones puudub soojusarvesti üldise soojuskulu mõõtmiseks, kogu tarbitavat sooja vee kogust aga mõõdetakse veearvestiga, arvutatakse soojaveearustussüsteemist tegelikult tarbitud soojusenergia kogus:

3.4.3.1. kütteperioodil valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = (1 + k) L_k (t_{svk} - t_{kk}) \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh;}$$

3.4.3.2. väljaspool kütteperioodi valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = (1 + k) L_s (t_{svs} - t_{ks}) \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh, kus:}$$

k - tegur, mis võtab arvesse vahetu veetarbimisega mitteseotud kaod soojaveearustussüsteemis (vt. märkus käesoleva punkti järel);

L_k - veearvestiga mõõdetud sooja vee tegelik kulu kütteperioodil, l;

L_s - veearvestiga mõõdetud sooja vee tegelik kulu väljaspool kütteperioodi, l;

t_{svk} - sooja vee keskmine temperatuur kütteperioodil, $^\circ\text{C}$;

t_{svs} - sooja vee keskmine temperatuur väljaspool kütteperioodi, $^\circ\text{C}$;

t_{kk} - külma vee keskmine temperatuur kütteperioodil, $^\circ\text{C}$;

t_{ks} - külma vee keskmine temperatuur väljaspool kütteperioodi, $^\circ\text{C}$.

Kui sooja ja külma vee temperatuuri mõõdetakse, kasutatakse valemis vastavaid tegelikke temperatuure, kui mitte, siis $t_{svk} = t_{svs} = +55^\circ\text{C}$ ning $t_{kk} = +5^\circ\text{C}$ ja $t_{ks} = +15^\circ\text{C}$ pinnavee puhul, $+5^\circ\text{C}$ põhjavee puhul.

Märkus. Teguri k suurus punktide 3.4.2 ja 3.4.3 valemites määratakse tegelike mõõtmiste (katsetuste) või soojustehniliste arvutuste alusel, kui neid pole tehtud - lisa 7 järgi.

3.4.4. Kui hoone üldist tegelikku soojuskulu mõõdetakse soojusarvestiga ning sooja vee kulu veearvestiga, arvutatakse soojaveearustussüsteemist tegelikult tarbitud soojusenergia kogus:

3.4.4.1. kütteperioodil analoogselt punkti 3.4.3.1 valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = (1 + k) L_k (t_{svk} - t_{kk}) \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh};$$

3.4.4.2. väljaspool kütteperioodi valemiga:

$$Q_{sv}^{teg} = Q^{teg} = Q_{tarb} + Q_{kadu} = L_s (t_{svs} - t_{ks}) \times 10^{-6} \times 1,163 + [Q^{teg} - L_s (t_{svs} - t_{ks}) \times 10^{-6} \times 1,163], \text{ MWh, kus:}$$

Q^{teg} - soojusarvestiga mõõdetud hoone üldine tegelik soojuskulu, MWh;

Q_{tarb} - soojuskulu vahetu sooja vee tarbimisega, MWh;

Q_{kadu} - vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskaod soojaveearustussüsteemis, MWh.

Märkus. Kui puuduvad tegelikud andmed sooja ja külma vee keskmiste temperatuuride (t_{svs} ja t_{ks}) kohta, mistõttu punkti 3.4.4.2 valemis kasutatakse normikohaseid temperatuure ($t_{svs}=55\text{ °C}$, $t_{ks}=15\text{ °C}$ või 5 °C), võib arvutuse tulemusel osutada, et $Q_{tarb} > Q_{sv}^{teg} = Q^{teg}$. Sel juhul sooja ja külma vee normikohased temperatuurid erinevad tegelikest temperatuuridest ($t_{svs} < 55\text{ °C}$, $t_{ks} > 15\text{ °C}$ või 5 °C) ning valemis kasutatavaid temperatuure tuleb vastavalt korrigeerida.

3.4.5. Kui hoone tegelikku soojuskulu soojaveearustuseks mõõdetakse eraldi soojusarvestiga ja tegelikku sooja vee kulu veearvestiga ning on vajalik tegelik soojuskulu jaotada vahetu veetarbimisega seotud ning sellega mitteseotud soojuskuludeks, kasutatakse valemid (arvestades märkust punkti 3.4.4 järel):

$$Q_{tarb} = L_t (t_{sv} - t_{kv}) \times 10^{-6} \times 1,163, \text{ MWh};$$

$$Q_{kadu} = Q_{sv}^{teg} - Q_{tarb}, \text{ MWh, kus:}$$

Q_{tarb} - soojuskulu vahetu sooja vee tarbimisega, MWh;

L_t - veearvestiga mõõdetud tegelik sooja vee kulu, l;

t_{sv} - sooja vee keskmine temperatuur arvestusperioodil, °C;

t_{kv} - külma vee keskmine temperatuur arvestusperioodil, °C;

Q_{kadu} - vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskaod soojaveearustussüsteemis, MWh;

Q_{sv}^{teg} - soojusarvestiga mõõdetud hoone tegelik soojuskulu soojaveearustuseks, MWh.

3.4.6. Lahtise soojaveearustussüsteemi korral (vt. punkt 2.4.4), kui sooja vee tarbimist ei mõõdetata veearvestiga, määratakse hoones tegelikult tarbitud sooja vee kogus (G_{sv}^{teg}) arvutuslikult:

3.4.6.1. kütteperioodil valemiga:

$$G_{sv}^{teg} = 0,85 a m n_k \times 10^{-3}, \text{ m}^3;$$

3.4.6.2. väljaspool kütteperioodi valemiga:

$$G_{sv}^{teg} = 0,85 \beta a m n_s \times 10^{-3}, \text{ m}^3, \text{ kus:}$$

0,85 - tegur, mis võtab arvesse sooja vee kulu suhtelise vähenemise võrreldes sooja vee kulunormidega (lisa 6 seoses vee kõrgema temperatuuriga (vt. märkus 1 lisa 6 juures);

a - sooja vee (temperatuuriga +55 °C) kulunorm tarbimisühiku kohta vastavalt lisale 6, l/elanik, l/voodikoht, l/kg pesu jne.;

m - tarbimisühikute arv (elanike arv, haigla voodikohtade arv, pestava pesu kogus jne.);

β - tegur, mis arvestab sooja vee tarbimise vähenemist väljaspool kütteperioodi (tegelike andmete puudumisel üldjuhul 0,8, kuurordihoonetes 1,0);

n_k - tegelik soojaveearustusega ööpäevade arv kütteperioodil;

n_s - tegelik soojaveearustusega ööpäevade arv väljaspool kütteperioodi.

3.4.7. Kui mingiks otstarbeks (tarbija soojusvõrgu ja süsteemi täitmiseks vms.) kasutatakse soojusvõrguvett kinnisest soojusvarustussüsteemist, fikseeritakse veehulk ja selles sisalduv soojuskogus vastavas aktis, mille koostab soojustootja (müüja) koos vahendaja, hoone(te) omaniku, haldaja või soojusenergia tarbijaga. Ilma soojustootja (müüja) eelneva nõusolekuta ei ole soojusvõrguvee kasutamine kinnisest soojusvarustussüsteemist lubatud.

4. SOOJUSENERGIA HINNA KUJUNDAMINE

4.1. Soojusenergia müügihind planeeritavaks perioodiks (üldjuhul arvestuslikuks kütteperioodiks) kujundatakse tarbijate summaarse plaanilise soojusvajaduse ja selle katmiseks vajalike soojustootja (müüja) põhjendatud kulutuste eelarve alusel.

4.2. Tarbijate plaaniline soojusvajadus määratakse 2. peatükis toodud meetodika järgi, soojustootja (müüja) kulutused - vastavalt majandusministri 25. märtsi 1994. a. määrusega nr. 16 kinnitatud «Soojusallikatest väljastatava soojusenergia hulga arutamise ja hinnakalkulatsioonide koostamise juhendile».

4.3. Soojusenergia müügihind (kr./MWh) kehtestatakse vastava hinnakalkulatsiooni alusel tarbijatele realiseeritava (mitte soojusallikast väljastatava) soojusenergia ühikule (MWh).

4.4. Soojusenergia müügihinna kalkulatsioon kinnitatakse või kooskõlastatakse vastavalt õigusaktidega kehtestatud korrale.

4.5. Kui tegemist on lahtise soojaveevarustussüsteemiga, s.t. kui sooja vett tarbitakse vahetult soojusvõrgust või katlamajast (neljatorusüsteem), samuti soojusvõrguvee kasutamisel soojusenergia ostja (tarbija) võrkude ja süsteemide täitmiseks kinnise soojaveevarustussüsteemi korral, peab soojusenergia ostja (tarbija) tasuma soojustootjale (müüjale) lisaks tarbitud soojusenergia maksumusele ka kasutatud vee maksumuse vastavalt hinnakalkulatsioonile (kr./m³), mis kehtestatakse analoogselt soojusenergia müügihinna kehtestamisega.

4.6. Soojusenergia ja soojusvõrguvee müügihinnad tuleb soojusenergia ostjatele (tarbijatele) teatavaks teha vähemalt üks kuu enne nende rakendamist (kui seadustes ja muudes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti).

5. SOOJUSVARUSTUSE KULUDE ARVESTUS VÄIKEKATLAMAJADE PUHUL

5.1. Väikekatlamajaks käesoleva juhendi mõistes loetakse katlamaja, mis varustab soojusenergiaga eramut, üksikhoonet jms. ning mille kütmiseks ja sooja veega varustamiseks kulutatud soojusenergia ühikule ei ole müügihinna (kr./MWh) kehtestamine nõutav.

5.2. Väikekatlamaja puhul moodustuvad kulutused hoone kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveevarustuseks katlamaja tootmiskuludest ning on summaarselt nendega võrdsed.

5.3. Plaanilised kulutused hoone kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveevarustuseks määratakse planeeritavaks perioodiks (üldjuhul arvestuslikuks kütteperioodiks) koostatud katlamaja tootmiskulude eelarve järgi. Vajaduse korral (näiteks paljukorterilises elamus) koostatakse eraldi tootmiskulude eelarved hoone kütte- ja ventilatsioonivajaduste ning sooja vee vajaduse katmiseks.

5.4. Katlamaja tootmiskulude eelarve(te) koostamisel tuleb arvestada muutuv- ja püsivkuludid samuti kui soojusenergia hinnakalkulatsiooni koostamiselgi, s.t. vastavalt majandusministri 25. märtsi 1994. a. määrusega nr. 16 kinnitatud «Soojusallikatest väljastatava soojusenergia hulga arutamise ja hinnakalkulatsioonide koostamise juhendile». Tootmiskulude eelarve koostamisel võib lähtuda ka vastava eelmise perioodi tegelikest kuludest, korrigeerides neid vajaduse korral plaaniliste ja tegelike ilmastikutingimuste ning katlamaja seadmete tööaegade erinevusi arvestavate teguritega.

5.5. Katlamaja tootmiskulude eelarve(d), mis on aluseks arvete esitamisel kütte ja sooja vee eest, tuleb vähemalt üks kuu enne rakendamist teha teatavaks kõigile tarbijatele (kui seadustes ja muudes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti).

5.6. Katlamaja tegelike tootmiskulude arvestust peetakse katlamaja valdaja (omaniku, teenindaja) raamatupidamises vastavalt raamatupidamise seadusele.

6. SOOJUSVARUSTUSE KULUDE JAOTAMINE JA TARBIJATEGA ARVELDAMINE

6.1. Üldjuhised

6.1.1. Soojusvarustuse kulude jaotamine hoones asuvate korteriüürnike (-omanike) ja rentnike vahel on hoone omaniku või haldaja kohustus. Kui ühel omanikul või haldajal on mitu samast soojusallikast varustatavat hoonet ja soojustootja (müüja) esitab kõigi hoonete kohta üldarve, jaotab omanik või haldaja üldarve eelnevalt hoonete vahel.

6.1.2. Kui hoone(te)s on soojustarbijaid, kelle suhtes rakendatakse erinevaid soojusenergia müügihindu (tariife), peab soojustootja (müüja) esitataval soojusenergia arvel nende soojuskulu eraldi ära näitama.

6.1.3. Igakuuline arveldamine tarbitava soojusenergia eest võib toimuda kas tegeliku soojuskulu maksumuse alusel või plaaniliste maksetega.

6.1.4. Tegeliku soojuskulu maksumus peab olema igakuulise arveldamise aluseks hoonete puhul, kus soojuskulu mõõdetakse soojusarvestiga. Maksumus saadakse tegeliku soojuskulu korrutamisel ettenähtud korras kehtestatud soojusenergia müügihinnaga (tariifiga).

6.1.5. Igakuulist plaaniliste maksetega arveldamist võib rakendada hoonete puhul, kus puudub soojuskulu mõõtmiseks soojusarvesti ning soojuskulu määratakse arvutuslikult. Sel juhul jaotatakse 2. peatükis toodud

metoodika järgi arvutatud hoone plaanilised soojusvajadused arvestuslikuks kütteperioodiks (1. juuli kuni järgmise aasta 30. juuni) võrdsest 11 kuule. Tulemuste korrutamisel ettenähtud korras kehtestatud soojusenergia müügihinnaga (tariifiga) saadakse summad, mida tuleb arvestusliku kütteperioodi kuudel juulist kuni järgmise aasta maini soojustootjale (müüjale) antud hoone soojusenergiaga varustamise eest tasuda. Tasutud summade ümberarvestus tegelikele soojuskuludele (määratud vastavalt 3. peatükile) tehakse arvestusliku kütteperioodi viimasel kuul, s.o. juunis. Kui tegelikud soojuskulud osutusid plaanilistest suuremaks, esitab soojustootja soojusenergia ostjale (hoone(te) omanikule või haldajale) täiendava arve, kui väiksemaks - jäetakse rohkem makstud summa ettemaksuks järgneva(te) kuu(de) eest.

Märkused:

1) Punktidele 6.1.4 ja 6.1.5 mittevastavat arveldamise korda (näiteks plaaniliste maksetega arveldamine, kui hoone soojuskulu mõõdetakse soojusarvestiga) on erandina lubatud rakendada, kui see kord on sätestatud kõigi osapoolte, s.o. soojustootja (müüja) ja hoone(te) omaniku (haldaja) ning hoone(te) omaniku (haldaja) ja hoone(te)s asuvate soojustarbijate (korteriuürnikud, -omanikud, rentnikud) vahel sõlmitud lepingutega.

2) Plaaniliste maksetega arveldamise rakendamisel tehakse ümberarvestus ainult tegelikele soojuskuludele (MWh), kasutades vastaval perioodil kehtinud soojusenergia müügihinda (tariifi), mitte arvestades tegelikku soojusenergia omahinda.

6.1.6. Plaaniliste maksetega arveldamisel peab soojustootja (müüja) soojusenergia arvetel näitama ka hoone(te) tegeliku arvestusliku või mõõdetud soojuskulu vastaval perioodil, mis on vajalik plaaniliste maksetega tasutud summade tasaarvestamiseks.

6.1.7. Tegeliku soojuskulu alusel arveldamisel tasutakse soojusenergia arved üldjuhul tarbimisele järgneval kuul, plaaniliste maksetega arveldamisel - jooksva kuul. Konkreetse tasumise tähtsajad määratakse osapoolte vaheliste lepingutega.

6.2. Küte

6.2.1. Hoone küttekulud (nii plaanilised kui tegelikud) saadakse, korrutades vastavalt plaanilise soojusvajaduse kütteks (punkt 2.2) või tegeliku soojuskulu kütteks (punkt 3.2) arvestusperioodiks ettenähtud korras kehtestatud soojusenergia müügihinnaga (tariifiga).

6.2.2. Hoone küttekulud jaotatakse hoones asuvate tarbijate (korteriuürnikud, -omanikud, rentnikud) vahel proportsionaalselt nende kasutuses olevate ruumide kütavate sisekubatuuridega. Kui ruumide kõrgused on võrdsed, võib küttekulud jaotada proportsionaalselt kütavate pindadega. Erinevate sisetemperatuuride arvestamise vajaduse korral jaotatakse küttekulud proportsionaalselt vastavate ruumide kütavate sisekubatuuride (kütavate pindade) ja sisetemperatuuride (lisa 2) korrutistega.

Märkus. Ruumide kütava sisekubatuuri (kütava pinna) all mõistetakse küttekehadega vahetult ja kaudselt (uste kaudu) kütavate ruumide sisekubatuuri (pinda). Kütava sisekubatuuri (kütava pinna) hulka ei arvata külmade ruumide (verandad, panipaigad, sahvrid jms.) kubatuuri (pinda).

6.3. Ventilatsioon

6.3.1. Hoone ventilatsioonikulud (nii plaanilised kui tegelikud) saadakse, korrutades vastavalt hoone plaanilise soojusvajaduse ventilatsiooniks (punkt 2.3) või tegeliku soojuskulu ventilatsiooniks (punkt 3.3) arvestusperioodiks ettenähtud korras kehtestatud soojusenergia müügihinnaga (tariifiga).

6.3.2. Hoone ventilatsioonikulud jaotatakse analoogselt küttekulude jaotamisega (punkt 6.2).

6.4. Soojaveearustus

6.4.1. Hoone soojaveearustuskulud (nii plaanilised kui tegelikud) saadakse, korrutades vastavalt hoone plaanilise soojusvajaduse soojaveearustuseks (punkt 2.4) või tegeliku soojuskulu soojaveearustuseks (punkt 3.4) arvestusperioodiks ettenähtud korras kehtestatud soojusenergia müügihinnaga (tariifiga). Lahtise soojaveearustusüsteemi puhul lisatakse juurde ka soojusvõrgust (katlamajast) tarbitava vee maksumus, mis arvutatakse, lähtudes vastavalt kas plaanilisest veekulust (punkt 2.4) või tegelikust veekulust (punkt 3.4) ning arvestusperioodiks ettenähtud korras kehtestatud selle vee müügihinnast.

6.4.2. Hoone soojaveearustuskulud jaotatakse hoones asuvate tarbijate (korteriuürnikud, -omanikud, rentnikud) vahel, olenevalt kulumõõtevahendite (soojus- ja veearvestid) olemasolust ja asukohast.

6.4.3. Kui hoones puuduvad soojus- ja veearvestid nii üldise soojuskulu kui ka eraldi soojaveearustuseks kulutatud soojusenergia ja sooja vee mõõtmiseks (või need ajutiselt ei tööta), arvutatakse iga hoones asuva tarbija (korter, kauplus jne.) soojuskulu soojaveearustuseks punktide 2.4.1 ja 3.4.2 valemitega, kasutades neis andmeid antud tarbija kohta (elanike arv korteris jne.). Lahtise soojaveearustusüsteemi korral arvutatakse

punktide 2.4.4 ja 3.4.6 valemitega ka antud tarbija sooja vee kulu. Iga tarbija soojaveearustuskulud vastaval arvestusperioodil saadakse, korrutades arvatud soojus- ja veekulud vastavalt soojusenergia ja soojusvõrguvee müügihindadega (tariifidega) ning tulemused liites.

Kui hoones on ainult üheliigilised sooja vee tarbijad, võib kogu hoone soojaveearustuskulud nende vahel jaotada proportsionaalselt tarbimisühikute arvuga (näiteks elamus elanike arvuga).

6.4.4. Kui hoones puudub soojusarvesti üldise soojuskulu mõõtmiseks, kogu tarbitavat sooja vee kogust aga mõõdetakse veearvestiga, jaotatakse hoone soojaveearustuskulud (punktide 2.4.2, 2.4.4, 2.4.5 ja 3.4.3 järgi arvatud vastava soojuskulu maksumus ning lahtise soojaveearustussüsteemi puhul ka mõõdetud veekulu maksumus) hoones asuvate tarbijate vahel proportsionaalselt nende tarbimisühikute arvule vastava sooja vee normkuluga (lisa 6), üheliigiliste tarbijate puhul - tarbimisühikute (näiteks elanike) arvuga.

6.4.5. Kui hoone üldist soojuskulu või soojuskulu ainult soojaveearustuseks mõõdetakse soojusarvestiga ning sooja vee kulu veearvestiga, jaotatakse hoone soojaveearustuskulud (punkti 3.4.4 või punkti 3.4.5 järgi arvatud soojuskulu maksumus ning lahtise soojaveearustussüsteemi puhul ka mõõdetud veekulu maksumus) hoones asuvate tarbijate vahel järgmiselt:

6.4.5.1. vahetu sooja vee tarbimisega seotud soojuskulu ja mõõdetud veekulu maksumused - proportsionaalselt nende tarbimisühikute arvule vastava sooja vee normkuluga (lisa 6), üheliigiliste tarbijate puhul - tarbimisühikute (näiteks elanike) arvuga;

6.4.5.2. vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskadude maksumus - proportsionaalselt tarbijate (korterite jm.) arvuga.

6.4.6. Kui hoones asuvate tarbijate juures (näiteks korterites) on olemas soojaveearvestid, arvutatakse nende tarbijate soojuskulu vahetu sooja vee tarbimisega, kasutades punkti 3.4.5 valemit Q_{tarb} , ning veekulu lahtisest soojaveearustussüsteemist arvesti näitude järgi. Vahetu veetarbimisega mitteseotud soojuskaod hoone soojaveearustussüsteemis (arvatud olenevalt kogu hoone soojuskulu arvestamiseks paigaldatud mõõteriistadest punktide 3.4.3, 3.4.4 või 3.4.5 valemitega Q_{kadu}) aga jaotatakse kõigi hoones asuvate tarbijate (kaasa arvatud soojaveearvesteid omavad) vahel proportsionaalselt nende arvuga.

7. PRETENSIOONIDE LAHENDAMINE

7.1. Kõik soojusvarustuse kvaliteediga, soojuskulu arvestamisega ja selle eest arveldamisega seonduvad probleemid ja pretensioonid lahendatakse vahetute lepingupoolte vahel õigusaktides sätestatud korras.

7.2. Pretensioonide esinemisel soojusvarustuse kvaliteedi kohta (ala- või ülekütmine, normist madalam sooja vee temperatuur jne.) tuleb sellest viivitamatult teatada teisele lepingupooltele, kes on kohustatud välja selgitama pretensioonide põhjused ja rakendama meetmeid nende kõrvaldamiseks, samuti koostama koos pretensioonide esitajaga akti, mis on vajaduse korral aluseks arvestatud soojuskulu ümberarvestamisel. Tagantjärele eelnenud perioodi kohta pretensioonide esitamisel võidakse neid mitte arvestada.

7.3. Vaidluste lahendamiseks soojusvarustusega seonduvates küsimustes võidakse moodustada komisjon, kuhu kuuluvad soojustootja (müüja), soojusenergia ostja (hoone(te) omaniku või haldaja), soojusenergia tarbijate ja kohaliku omavalitsuse esindajad ning vajaduse korral ka ekspert. Komisjoni moodustab ja kutsub kokku kohalik omavalitsus. Komisjoni otsusega mittenõustumisel on vaidluste lõplikuks lahendajaks kohus.

Lisa 1

Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetodika juurde

SOOJUSENERGIA OSTU-MÜÜGILEPING

(näidisvorm)

nr.

..... « » 199 . . . a.
maakond, vald, linn

..... (edaspidi MÜÜJA)
soojusenergiat müüva ettevõtte nimetus

..... isikus, kes tegutseb
ametikoht, ees- ja perekonnanimi

alusel, ühelt poolt ja
soojusenergia ostja (hoonete omaniku või haldaja) nimetus

(edaspidi OSTJA)
ametikoht, ees- ja perekonnanimi

isikus, kes tegutseb alusel, teiselt poolt sõlmisid käesoleva lepingu alljärgnevas:

1. Lepingu objekt

1.1. Lepingu objektiks on soojusenergia (ja soojuskandja), mida MÜÜJA müüb OSTJALE

..... -st lepingu lisas 1 loetletud
soojusallika nimetus

hoonete kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveearustuseks / tema boilerjaamade ja soojusvõrkude kaudu edasimüügiks.

1.2. MÜÜJA poolt OSTJALE müüdava soojusenergia kandjaks on vesi / aur, mille soojusallikast väljastamise süsteem on kinnine / lahtine.

2. Lepingupoolte kohustused

2.1. MÜÜJA ja OSTJA kohustuvad lepingu täitmisel järgima seadusi ja teisi õigusakte, mis reguleerivad kauba ja teenuste müüja ja ostja vahelisi suhteid, nõudeid kauba ja teenuste arvestusele, kvaliteedile ning ohutusele.

2.2. MÜÜJA kohustub:

2.2.1. müüma OSTJALE soojusenergiat ja soojusvõrguvett (lahtise süsteemi puhul) orienteeruvalt lepingu lisas 1 näidatud kogustes ning kliimatilise piirkonna arvestusliku minimaalse välisõhu temperatuuri - °C ja sellest madalama temperatuuri juures varustatavate hoonete soojuskoormuste ulatuses;

2.2.2. kindlustama eralduspiiril OSTJA soojusvõrkudega (-seadmetega) hoonete katkematuks normaalseks soojusvarustuseks vajalikud soojuskandja hulgad ja parameetrid vastavalt lepingu lisale 1;

2.2.3. reguleerima soojusallikast väljastatava soojuskandja temperatuuri sõltuvalt välisõhu temperatuurist lepingule lisatud temperatuurigraafiku (lisa 2) järgi;

2.2.4. ette valmistama oma soojusvõrgud ja -seadmed kütteperioodiks, et oleks võimalik alustada OSTJA varustamist soojusenergiaga kütte ja ventilatsiooni otstarbeks viimase soojusvõrkude ja -seadmete korrasolekul hiljemalt järgmisel päeval pärast kütteperioodi algust;

2.2.5. informeerima OSTJAT planeeritud soojusvarustuse katkestusest ja selle kestusest vähemalt 10 päeva ette;

2.2.6. rakendama avariiolekorras viivitamatult meetmed avarii lokaliseerimiseks ja likvideerimiseks, informeerides esimesel võimalusel avariist ja sellest tingitud soojusvarustuse katkestuse orienteeruvast kestusest ka OSTJAT;

2.2.7. hüvitama tema süül tekkinud avarii ja soojusvarustuse katkestuse või ettenähtud soojuskandja parameetritest mittekinnipidamise puhul OSTJALE selle tagajärjel tekitatud otsese kahju, kui OSTJA seda kirjalikult põhjendades nõuab;

2.2.8. teostama OSTJAGA arveldusi müüdud soojusenergia ja soojuskandja eest vastavalt lepingu punktile 3;

2.2.9. teatama OSTJALE soojusenergia ja soojuskandja hindade muutumisest vähemalt 1 kuu ette;

2.2.10.

2.3. OSTJA kohustub:

2.3.1. mitte kasutama soojusenergiat üle lepingu lisas 1 näidatud soojuskoormuste;

2.3.2. mitte kasutama ilma MÜÜJAGA eelnevalt kooskõlastamata soojusenergiat kütteks ja ventilatsiooniks väljaspool kütteperioodi;

2.3.3. mitte kasutama ilma MÜÜJAGA eelnevalt kooskõlastamata soojusvõrguvett kinnisest soojusvarustussüsteemist;

2.3.4. hoidma oma soojusvõrgud, -seadmed, kontrollmõõte- ja automaatikariistad ning soojusarvestid tehniliselt korras, samuti kindlustama nende säilivuse;

2.3.5. remontima ja nõuetekohaselt ette valmistama kütteperioodide vaheajal oma soojusvõrgud ja -seadmed järgneva kütteperioodiks, täitma MÜÜJA vastavad ettekirjutused;

2.3.6. ära kasutama maksimaalselt oma soojusseadmetes soojuskandja temperatuuri ning tagastama seda MÜÜJALE temperatuuriga, mis ei ületa lepingule lisatud graafikuga (lisa 2) ettenähtud temperatuuri;

- 2.3.7. tagastama MÜÜJALE kondensaadina vähemalt . . . % saadud auru kogusest;
- 2.3.8. informeerima viivitamatult MÜÜJAT soojusvarustuse häiretest, aga samuti omal initsiatiivil soojusenergia tarbimise ajutisest katkestamisest (avarii, soojusvarustussüsteemide väljalülitamine remondiks jne.);
- 2.3.9. fikseerima iga kuu viimasel kuupäeval arveldamise aluseks olevad soojus- ja soojaveearvestite näidud ning teatama need MÜÜJALE hiljemalt järgmise kuu esimesel tööpäeval;
- 2.3.10. teatama MÜÜJALE hiljemalt iga kuu esimesel tööpäeval muudatused eelmise kuu eest arveldamise aluseks olevates andmetes (elanike arv jne.) hoonetes, kus tarbitud soojusenergia kogused määratakse arvutuslikult;
- 2.3.11. tasuma MÜÜJALE tarbitud soojusenergia ja soojuskandja eest vastavalt lepingu punktile 3;
- 2.3.12. jaotama hoonete soojusvarustuse kulud hoonetes asuvate tarbijate (korteriuürnikud, -omanikud, rentnikud) vahel ning arveldama nendega vastavalt poolt kinnitatud «Soojusvarustuse kulude arvestamise juhendile»;
- 2.3.13.

3. Soojuskulu arvestus ja selle eest arveldamine

- 3.1. Hoonetele, kus on olemas soojusarvestid üldise soojuskulu mõõtmiseks, määratakse igakuuline tarbitud soojusenergia kogus nende näitude järgi.
- 3.2. Hoonetele, kus on olemas veearvestid üldise sooja vee kulu mõõtmiseks, määratakse igakuuline tarbitud sooja vee kogus nende näitude järgi.
- 3.3. Hoonetele, kus puuduvad soojus- ja veearvestid üldise soojuskulu ja sooja vee kulu mõõtmiseks, määratakse igakuulised tarbitud soojusenergia ja sooja vee kogused arvutuslikult vastavalt poolt kinnitatud «Soojusvarustuse kulude arvestamise juhendile».
- 3.4. Tarbitud soojusenergia ja soojuskandja eest arveldamisel rakendatakse järgmisi hindu (tariife):
- 3.4.1. :
- tarbijagruppide nimetus
- soojusenergia eest kr./MWh + käibemaks %;
- soojuskandja eest kr./m³(t) + käibemaks %;
- 3.4.2. :
- tarbijagruppide nimetus
- soojusenergia eest kr./MWh + käibemaks %;
- soojuskandja eest kr./m³(t) + käibemaks %.
- 3.5. Soojusenergia ja soojuskandja hindade (tariifide) kehtivas korras muutmise korral ning sellest OSTJALE vähemalt üks kuu etteteatamisel toimub arveldamine uute hindade (tariifide) järgi käesolevasse lepingusse vastavat muudatust tegemata.
- 3.6. Soojusenergia ja soojuskandja eest tasumine toimub iga kuu MÜÜJA poolt OSTJALE esitatud arvete alusel.
- 3.7. Plaaniliste (fikseeritud) maksetega tasumist rakendatakse hoonetele, kus soojusarvesti tegeliku soojuskulu mõõtmiseks puudub. Nende puhul tasub OSTJA MÜÜJA arvete alusel perioodil juulikuust kuni järgmise aasta maikuuni (kaasa arvatud) iga kuu kuupäevaks 1/11 osa hoonete aastase plaanilise soojusenergia ja soojuskandja vajaduse maksumusest ning MÜÜJA teeb tasaarvestuse tegelikule kulule juunikuus, mille kohta MÜÜJA esitab OSTJA võlgnevuse korral täiendava arve, ettemaksu korral - vastava teatise. OSTJA tasub täiendava arve hiljemalt Ettemaks jäetakse OSTJA edaspidise soojusvarustuse kulude katteks.
- 3.8. Tegeliku kulu järgi arveldamisel tasub OSTJA MÜÜJA arve arvestuskuule järgneva kuu kuupäevaks.
- 3.9. MÜÜJA esitab OSTJALE soojusenergia ja soojuskandja arve iga kuu kuupäevaks, näidates sellel ära ka võlgnevuse eelnenu perioodi eest.
- 3.10. Arve mittetasumisel punktides 3.7 ja 3.8 näidatud tähtjaks, kui MÜÜJA on arve esitamise tähtjast (punkt 3.9) kinni pidanud, arvestatakse OSTJALE viivist % tasumata arve summast iga viivitatud päeva eest.
kuni 0,2

3.11.

4. Lepingupoolte vastutus

4.1. MÜÜJA ja OSTJA vaheliseks soojusvõrkude ja -seadmete tehnilise seisukorra eest vastutuse ja teenindamise piiriks on

.....

.....
antakse eralduspiiri kirjeldus või näidatakse lepingule lisatava piiritlusakti nr. ja kuupäev

4.2. MÜÜJA ja OSTJA kannavad vastutust oma soojusvõrkude ja -seadmete ebarahuldavast tehnilisest seisukorrast ning teenindamisest tingitud hoonete soojusvarustuse häirete eest.

4.3. MÜÜJA ja OSTJA kannavad vastutust nende juures ülesseatud soojusarvestite, kulumõõturite, kontrollmõõde- ja automaatikariistade säilivuse ja korrasoleku eest.

4.4. Käesoleva lepingu tingimuste rikkumise korral rakendatakse MÜÜJA ja OSTJA suhtes sanktsioone õigusaktides sätestatud ulatuses ja korras.

4.5.

5. Muud tingimused

5.1. Kõigis käesoleva lepinguga sätestamata küsimustes juhivad lepingupooled «Soojusenergia tarbimise eeskirjast» ja muudest õigusaktidest.

5.2. Käesoleva lepingu täitmisest tulenevad eriarvamused ja vaidlused lahendavad lepingupooled eelkõige läbirääkimiste teel. Kokkuleppe mitteraasutamisel on lepingupooltel õigus vaidlusküsimuste lõplikuks lahendamiseks pöörduda kohtusse.

5.3. Käesolevat lepingut saab muuta lepingupoolte kirjaliku kokkuleppe alusel, kusjuures muutmise soovist tuleb teisele lepingupoolele teatada vähemalt üks kuu ette.

5.4. Käesolev leping on koostatud kahes eksemplaris, millest üks on MÜÜJA ja teine OSTJA käes.

5.5.

6. Lepingu kehtivus

6.1. Käesolev leping jõustub alates «.....» 19... a. ning on sõlmitud määramatuks ajaks. Lepingupooltel on õigus lõpetada leping, teatades sellest teisele lepingupoolele kirjalikult vähemalt üks kuu ette.

6.2. Käesoleva lepingu jõustumisega kaotab kehtivuse «Soojusenergia ostu-müügileping» nr. «.....» 19... a.

6.3.

7. Lepingu lisad

7.1. LISA 1 - Andmed soojusenergiaga varustatavate hoonete kohta: nimetus (näit. elamu); aadress; soojuskoormused kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveevarustuseks ning kokku; vajalikud soojuskandja parameetrid; soojuskulu protsentuaalne jaotus hoones asuvate eriliiki tarbijate vahel (vajalik juhul, kui neile rakendatakse erinevaid soojusenergia tariife); sooja vee tarbimisühikute arv vastavalt juhendi lisas 6 toodud sooja vee kulunormidele; plaaniline soojusvajadus arvestuslikul kütteperioodil (eraldi kütteks, ventilatsiooniks ja soojaveevarustuseks ning kokku); plaaniline sooja vee vajadus lahtisest soojaveevarustussüsteemist arvestuslikul kütteperioodil; soojus- ja veearvestite olemasolu hoone tegeliku soojus- ja sooja vee kulu mõõtmiseks; arveldamise kord (igakuuliste plaaniliste maksetega või tegeliku kulu järgi); plaanilise soojusvajaduse maksumus lepingu sõlmimise ajal kehtivate soojusenergia tariifide järgi (lepingu hind) jne.

7.2. LISA 2 - Soojuskandja temperatuurigraafik.

7.3. LISA 3 - Piiritlusakt.

7.4. LISA 4 -

7.5. Lepingulisaad on käesoleva lepingu lahutamatud osad.

8. Lepingupoolte rekvisiidid

MÜÜJA

Nimetus:

Aadress:, telefon / faks

Arvelduskonto:, pank, kood

Kontaktisik:, telefon, amet ja nimi

OSTJA

Nimetus:

Aadress:, telefon / faks

Arvelduskonto:, pank, kood

Kontaktisik:, telefon, amet ja nimi

MÜÜJA

(allkiri)

(pitser)

OSTJA

(allkiri)

(pitser)

Lisa 2
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetodika juurde

ARVESTUSLIKUD SISETEMPERATUURID

Hoone või ruumi otstarve	Arvestuslik keskmine sisetemperatuur ^{°C}
Elamu, ühiselamu, hotell, kontoriruumid	18
Õppeasutus, laboratoorium, toitlustusettevõtte, rahvamaja	16
Raviasutus, lasteasutus	20
Saun	25
Teater, kauplus, pesumaja, tuletõrjedepoo	15
Kino	14
Garaaž	10

Märkus. Juhul kui puuduvad tabeliandmed, tuleb sisetemperatuuriks võtta 18 °C.

Lisa 3
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetodika juurde

PLAANILISED ANDMED EESTI KLIMAATILISTE PIIRKONDADE KOHTA

1) Kütteperioodi kestused ja välisõhu temperatuurid

Klimaatiline piirkond	Maakond või linn	Plaanilise kütteperioodi				
		algus	lõpp	kestus ööpäevades	keskmine välisõhu temperatuur ^{°C}	arvestuslik minimaalne välisõhu temperatuur ^{°C}
1.	Harjumaa, Tallinna linn	2. okt.	13. mai	224	- 0,6	- 22
2.	Ida-Virumaa, Järvamaa, Kohtla-Järve linn	30. sept.	11. mai	224	- 1,4	- 23
3.	Saaremaa	4. okt.	13. mai	222	+ 0,7	- 19

4.	Jõgevamaa	27. sept.	5. mai	221	- 1,8	- 22
5.	Lääne-Virumaa, Raplamaa	28. sept.	5. mai	220	- 1,5	- 22
6.	Hiiumaa	4. okt.	11. mai	220	0,0	- 19
7.	Narva linn	29. sept.	4. mai	218	- 1,8	- 23
8.	Põlvamaa, Pärnumaa, Tartumaa, Valgamaa, Viljandimaa, Võrumaa, Tartu linn	1. okt.	4. mai	216	- 1,5	- 22 - 23
9.	Läänemaa	5. okt.	5. mai	213	- 0,8	- 20
10.	Pärnu linn	6. okt.	3. mai	210	- 0,9	- 22
11.	Kunda linn	28. sept.	7. mai	222	- 1,1	- 23
	Eesti keskmine	1. okt.	5. mai	217	- 1,2	- 21

2) Andmed osaliselt kütteperioodi kuuluvate kuude kohta

Klimaatiline piirkond	Maakond või linn	Plaanilisse kütteperioodi kuuluvate ööpäevade arv (n) ja nende keskmine välisõhu temperatuur °C (t _v)					
		September		Oktoober		Mai	
		n	t _v	n	t _v	n	t _v
1.	Harjumaa, Tallinna linn	-	-	30	+ 5,4	13	+ 7,6
2.	Ida-Virumaa, Järvamaa, Kohtla-Järve linn	1	+ 7,9	31	+ 5,0	11	+ 7,7
3.	Saaremaa	-	-	28	+ 6,2	13	+ 7,6
4.	Jõgevamaa	4	+ 7,8	31	+ 4,6	5	+ 7,8
5.	Lääne-Virumaa, Raplamaa	3	+ 7,8	31	+ 5,0	5	+ 7,8
6.	Hiiumaa	-	-	28	+ 5,0	11	+ 7,7
7.	Narva linn	2	+ 7,9	31	+ 4,8	4	+ 7,9
8.	Põlvamaa, Pärnumaa, Tartumaa, Valgamaa, Viljandimaa, Võrumaa, Tartu linn	-	-	31	+ 5,1	4	+ 7,9
9.	Läänemaa	-	-	27	+ 5,8	5	+ 7,8
10.	Pärnu linn	-	-	26	+ 5,8	3	+ 7,9
11.	Kunda linn	3	+ 7,9	31	+ 5,8	7	+ 7,8

3) Kütteperioodi kuuluvate kuude paljude aastate keskmised (plaanilised) temperatuurid

Klimaatiline piirkond	Maakond või linn	Paljude aastate keskmine temperatuur °C								
		IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V
1.	Harjumaa, Tallinna linn	11,0	5,6	0,8	- 3,0	- 5,0	- 5,8	- 3,0	2,6	8,4

2.	Ida-Virumaa, Järvamaa, Kohtla-Järve linn	10,8	5,0	- 0,1	- 4,1	- 6,2	- 6,9	- 3,5	2,7	8,8
3.	Saaremaa	11,6	6,8	2,4	- 1,2	- 3,6	- 4,4	- 2,4	3,3	8,9
4.	Jõgevamaa	10,1	4,6	- 0,5	- 4,6	- 6,8	- 7,3	- 4,1	2,8	9,9
5.	Lääne-Virumaa, Raplamaa	10,6	5,0	0,2	- 3,8	- 5,8	- 6,5	- 3,4	2,9	9,4
6.	Hiiumaa	11,4	6,3	2,1	- 1,7	- 3,8	- 4,9	- 2,6	2,7	8,8
7.	Narva linn	10,7	4,8	- 0,2	- 4,6	- 7,0	- 7,3	- 3,7	3,4	9,8
8.	Põlvamaa, Pärnumaa, Tartumaa, Valgamaa, Viljandimaa, Võrumaa, Tartu linn	10,7	5,1	- 0,1	- 4,3	- 6,2	- 6,5	- 3,1	3,8	10,6
9.	Läänemaa	11,6	6,1	1,4	- 2,6	- 4,8	- 5,5	- 3,2	2,8	9,4
10.	Pärnu linn	11,5	6,2	1,1	- 3,0	- 5,0	- 5,5	- 2,8	3,5	10,1
11.	Kunda linn	11,1	5,8	1,0	- 2,8	- 5,6	- 6,4	- 3,4	2,8	8,4

Märkus. Käesoleva lisa tabelites 1, 2 ja 3 toodud plaaniliste andmete asemel võib arvutustes kasutada kohalikest meteoroloogiateenistustest saadud täpsustatud andmeid.

Lisa 4
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetodika juurde

KESKMISED TUULEKIIRUSED KOLMEL KÕIGE KÜLMEMAL KUUL

Paikkond	Keskmine tuulekiirus, m/s	Paikkond	Keskmine tuulekiirus, m/s
Kunda	5,4	Ristna	5,5
Narva-Jõesuu	4,7	Heltermaa	5,3
Tallinn-Ülemiste	5,7	Pärnu	5,1
Narva	4,7	Kuressaare	6,0
Rakvere	3,9	Tartu	4,5
Jõhvi	4,5	Valga	3,6
Tapa	3,6	Viljandi	3,6
Türi	3,4	Võru	3,8

Lisa 5
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetodika juurde

KÜTTEKS JA VENTILATSIOONIKS PLANEERITUD
SOOJUSKULU JAOTUS KÜTTEPERIOODI KUUDE LÕIKES (%)

Kliima-tiline piirkond	Maakond või linn	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V
1.	Harjumaa, Tallinna linn	-	9,1	12,5	15,6	16,9	15,8	15,6	11,3	3,2
2.	Ida-Virumaa, Järvamaa, Kohtla-	0,2	9,6	12,5	15,8	17,3	16,0	15,4	10,7	2,5

	Järve linn									
3.	Saaremaa	-	8,6	12,7	15,9	17,7	16,5	16,8	8,4	3,4
4.	Jõgevamaa	0,9	9,9	12,8	15,9	17,3	15,9	15,6	10,7	1,0
5.	Lääne-Virumaa, Raplamaa	0,6	10,1	12,8	15,9	17,3	16,0	15,5	10,7	1,1
6.	Hiiumaa	-	8,5	12,3	15,5	17,1	16,0	16,0	11,8	2,8
7.	Narva linn	0,4	10,0	12,7	16,1	17,7	16,2	15,5	10,4	1,0
8.	Põlvamaa, Pärnumaa, Tartumaa, Valgamaa, Viljandimaa, Võrumaa, Tartu linn	-	10,1	13,0	16,3	17,6	16,1	15,5	10,5	0,9
9.	Läänemaa	-	8,2	12,7	15,9	17,5	16,3	16,4	11,7	1,3
10.	Pärnu linn	-	8,0	13,0	16,4	17,8	16,5	16,3	11,3	0,7
11.	Kunda linn	0,6	9,9	12,6	15,8	17,1	15,9	15,5	11,1	1,5

Märkus. Kui arvutustes kasutatakse kohalikest meteoroloogiateenistustest saadud täpsustatud andmeid, siis käesolevas tabelis toodud protsendid ei kehti.

Lisa 6
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetodika juurde

SOOJA VEE KULUNORMID

Tarbija	Tarbimisühik	Sooja vee (55 °C) kulunorm, l
Korterelamu ja eramu:		
a) soojaveekraanide ja duššidega	elanik ööpäevas	85
b) istevannide ja duššidega	elanik ööpäevas	90
c) vannide (pikkusega 1500–1700 mm) ja duššidega	elanik ööpäevas	105
Enam kui 12-korruselise kõrgendatud heakorrastustingimustele vastav korterelamu	elanik ööpäevas	115
Ühiselamu:		
a) üldkasutatava(te) dušširuumi(de)ga	elanik ööpäevas	60
b) üldkasutatava(te) dušširuumi(de), pesemisruumi(de) ja sööklaga	elanik ööpäevas	80
Hotell:		
a) vanniga kõigis numbritubades	elanik ööpäevas	200
b) vanniga kuni 75 % numbritubadest	elanik ööpäevas	160
c) vanniga kuni 25 % numbritubadest	elanik ööpäevas	100
d) dušširuumiga kõigis numbritubades	elanik ööpäevas	140
e) üldkasutatavate vannitubade ja dušširuumidega	elanik ööpäevas	70
Motell ja pansionaat üldkasutatavate vannitubade ja dušširuumidega	elanik ööpäevas	70
Haigla	haige ööpäevas	180

Sanatoorium ja puhkekodu		
a) vanniga kõigis elutubades	puhkaja ööpäevas	200
b) üldkasutatavate vannitubade ja duširuumidega	puhkaja ööpäevas	180
Polikliinik ja ambulatoorium	külastaja	6
Õppeasutus duširuumidega võimlate juures	õpilane ja õpetaja vahetuses	6
Internaatkool	õpilane ja õpetaja ööpäevas	100
Lasteaed ja -sõim:		
a) päevane	laps päevas	30
b) ööpäevaringne	laps ööpäevas	35
Restoran, kohvik, söökla, baar jms.:		
a) tualettruumid üldkasutatavate soojaveekraanidega	kraan tunnis tarbimise tippajal	80
b) tehnoloogilised ja pesemisseadmed	-	määratakse tehnoloogiliste normide järgi
Toiduainetekauplus	töötaja päevas	100
Juuksuritöökoda	töötaja päevas	70
Teater	a) näitleja päevas	25
	b) külastaja	5
Staadion ja spordisaal duširuumide kasutamisel	kasutaja	30
Ujumisbassein duširuumide kasutamisel	kasutaja	60
Saun:		
a) pesemisega pingil pesukausi kasutamise ja loputamise duši all	külastaja	120
b) pesemisega pingil pesukausi kasutamise ja tervistavate protseduuride võtmise	külastaja	180
c) pesemisega dušikabiinis	külastaja	290
d) pesemisega vannis	külastaja	360
e) pesemis-, duši- ja leiliruumi põranda pesemine	m ² päevas	3
Pesumaja:		
a) mehhaniseeritud	kg kuiva pesu	25
b) mehhaniseerimata	kg kuiva pesu	15
c) ruumide koristamine	m ² päevas	3
Kontor	töötaja päevas	7
Ettevõtte duširuum	duššisõel tunnis tarbimise tippajal	270
Teatri ja rahvamaja duširuum:		
a) üldkasutatava(te) garderoobi(de)ga	duššisõel tunnis tarbimise tippajal	180
b) individuaalsete dušikabiinidega	duššisõel tunnis tarbimise tippajal	110
Kaupluse ja kondiitritöökoja tehnoloogilised ja pesemisseadmed	-	määratakse tehnoloogiliste normide järgi
Autoteenindusettevõtte	-	määratakse tehnoloogiliste normide järgi

Märkused:

1. Lahtises (vahetu veevõtuga) soojaveearustussüsteemis tuleb vee temperatuur võtta võrdseks 65 °C-ga ning seetõttu tabelis toodud sooja vee kulunorme vastavalt vähendada, korrutades neid teguriga 0,85 (välja arvatud tarbijad, kelle puhul sanitaar- või tehnoloogilised normid nõuavad 55°C-st kõrgema temperatuuriga vee kasutamist). Kulunormide vähendamisel teguriga 0,85 tuleb juhendi punktide 2.4 ja 3.4 valemities asendada arv 55 arvuga 65.

2. Kui tarbija puudub tabelis toodud loetelus, tuleb sooja vee kulunormiks võtta 20 liitrit inimese kohta ööpäevas.

3. Tabelis toodud sooja vee kulunorme on lubatud suurendada või vähendada ainult soojaveearvestiga mõõdetud tegelike kulude alusel.

Lisa 7
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetoodika juurde

SOOJAVEEARUSTUSSÜSTEEMIS SOOJUSKADUDE ARVESTAMISE TEGURID

Soojaveearustussüsteem	Soojuskadude arvestamise tegur k	
	soojaveearustuseks eraldi välisvõrkude olemasolul (soojusvarustuse neljatorusüsteem)	soojaveearustuseks eraldi välisvõrkude puudumisel
Käterätikuivatiteta ja isoleeritud püstikutega	0,15	0,1
Käterätikuivatitega ja isoleeritud püstikutega	0,25	0,2
Käterätikuivatitega ja isoleerimata püstikutega	0,35	0,3

Lisa 8
Soojusvarustuse kulude arvestamise
ja jaotamise meetoodika juurde

PARANDUSTEGURID KATKENDLIKU SOOJAVEEARUSTUSE PUHUL

Soojaveearustussüsteemi töö kestus, ööpäeva nädalas	Soojaveearustussüsteemi töö kestus, tundi ööpäevas		
	kuni 10	11-15	16-24
7	0,80	0,90	1,00
6	0,77	0,88	0,95
5	0,74	0,84	0,89
4	0,70	0,79	0,83
3	0,65	0,74	0,78
2	0,60	0,67	0,72
1	0,53	0,60	0,66